

Anita Verkerk

IN VUUR EN VLAM

HOT Romance

Uitgeverij Cupido

Omslag: CO2 Premedia bv, Amersfoort
Binnenwerk: Mat-Zet bv, Soest

Cupido Hot Romance 18+

ISBN 978-94-6204-110-3

Drie zinderende erotische novelles van bestseller auteur Anita Verkerk in één vlamme bundel:

- * De Zwarte Ridder
- * Het IJsmisje
- * De Vliegende Hollander

Deze novelles verschenen eerder in het Engels bij New Concepts Publishing, USA en werden daarna door Uitgeverij Cupido eveneens in het Engels uitgebracht onder de volgende titels:

- * A Mysterious Knight (Lake Park, Georgia, 2004 – heruitgave Soest, 2013)
- * Ice Maiden (Lake Park, Georgia, 2006 – heruitgave Soest, 2013)
- * The Flying Dutchman (Lake Park, Georgia, 2007– heruitgave Soest, 2013)

Uit het Engels vertaald door: Adriana van Erve
Bewerking vertaling: Anita Verkerk

© 2014 Uitgeverij Cupido
Postbus 220
3760 AE Soest

Surf naar www.uitgeverijcupido.nl voor een overzicht van al onze boeken.

© 2014 Uitgeverij Cupido. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt, op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

© 2014 Uitgeverij Cupido. All rights reserved, including the right of reproduction in whole or in part in any form.

The text of this publication or any part thereof may not be reproduced, hired out, lent or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, storage in an information retrieval system, or otherwise, without the written permission of the publisher.

Hallo allemaal,

De drie zinderende erotische sprookjes die in 'In Vuur en Vlam' zijn opgenomen, heb ik destijds in het Engels geschreven in opdracht van mijn Amerikaanse uitgever New Concepts Publishing. De romances werden in de USA enthousiast ontvangen, kregen lovende recensies en wonnen diverse prijzen. Ook op dit moment zijn ze wereldwijd nog steeds een groot succes.

Van mijn Nederlandse fans kreeg ik steeds vaker het verzoek om deze pittige verhalen ook in het Nederlands uit te brengen.

Daarom heb ik ze laten vertalen door Adriana van Erve en daarna heb ik ze zelf uitvoerig bewerkt, zodat er nu weer een echte Nederlandse 'Anita Verkerk' voor u ligt.

Ik hoop dat u van de verhalen net zo zult genieten als mijn Engeltalige lezeressen over de hele wereld.

Veel leesplezier!

Liefs,

☺ Anita

INHOUDSOPGAVE:

De Zwarte Ridder 7

Het IJsmeisje 75

De Vliegende Hollander 191

De Zwarte
Ridder
Anita Verkerk

Uitgeverij Cupido

HOT Romance

DE ZWARTE RIDDER - HOOFDSTUK 1

“Nee!”

Prinses Esmeralda stampte met haar zilveren schoentje op het kostbare Perzische tapijt en balde haar vuisten. “Nee,” herhaalde ze. “Ik trouw niet. Je kunt me niet dwingen, vader.”

Koning George rechtte zijn rug en keek naar zijn vrouw, koningin Leonore, die op de gouden troon naast hem zat.

Leonore haalde haar schouders op en koning George draaide zijn gezicht weer terug naar zijn rebellerende dochter.

“Je zult wel moeten, mijn kind,” zei hij en er klonk medelijden door in zijn stem. “Dit koninkrijk heeft een erfgenaam nodig.”

“Ik ben je erfgenaam,” snauwde Esmeralda. “Ik ben de kroonprinses.”

“En daarom moet je ook een echtgenoot nemen,” legde koningin Leonore uit. “Je vader wordt ouder en...”

“Ik heb meer dan genoeg van die onzin gehoord, moeder.” Esmeralda spuugde de woorden bijna uit. “Ik zal nooit trouwen. Punt uit. Ik wil geen vieze man die... die...”

Ze greep haar lange rokken bij elkaar en rende de troonkamer uit. Ze probeerde zelfs om de zware eikenhouten deur met een klap achter zich dicht te gooien, maar dat werkte helaas niet.

“Ze is ook zo koppig,” hoorde ze haar vader verzuchten.

Met gespitste oren boog ze haar hoofd naar de deur.

“Ze wordt morgen achttien,” klonk haar moeders stem. “Prins Arnulf van de Schotselands wil niet langer wachten.”

Esmeralda beet op haar onderlip. Ze wilden haar echt dwingen om met die vent te trouwen. Maar zij wilde geen echtgenoot. Ze wilde geen man die haar overal zomaar mocht aanraken. Een vent die alles met haar kon doen wat hij maar wilde...

Haar buik trok samen van pure ellende. Misschien moest ze maar een eindje gaan paardrijden om een beetje af te koelen en na te denken.

* * *

Ze draaide zich om, liep naar de stallen en zadelde haar zwart-witte Appaloosa met snelle en gejaagde bewegingen. Binnen een paar minuten zwaaide ze zichzelf in het dameszadel, reed het lage stalgebouw uit en spoorde het paard aan tot een langzame draf. Buiten rook het naar bloeiende rozen en paarse lavendel.

“Hoogheid, stop!” hoorde ze een staljongen achter zich roepen. “Het is niet veilig om er alleen op uit te gaan. Er zijn bedelaars en rovers in het woud.”

“Huh, bandieten...” Esmeralda trok een pruilmondje. “Ik kan ze wel aan. Ik ben al groot.” Ze wist dat de staljongen haar antwoord niet hoorde, maar wat maakte het uit? Ze móést er in haar eentje op uit. Ze moest over deze ellendige situatie nadenken.

Oké, ze zou de trouwdag op zich best leuk vinden. Natuurlijk zou ze gekleed zijn in de mooiste japon die ze ooit had gedragen. Dat was leuk. Ze hield van lange romantische jurken en van dansen tot haar voeten pijn deden. Maar na het feest zou de ellende beginnen. Een man – haar echtgenoot – zou haar vertellen dat ze haar kleren

moest uittrekken. Alles, óók haar ondergoed. Ze zou voor hem staan. Naakt. En hij...

Er kroop een huivering over haar ruggengraat omhoog en ze stuurde haar hengst een smal zandpad in dat omzoomd werd door hoge dennenbomen. Het rook naar sparappels en bloeiende hei.

Ze ademde diep in en huiverde opnieuw. Ze wist immers heel goed wat er daarna zou gebeuren. Ze had het gezien, een paar jaar geleden, ergens achter in de kruidentuin. In gedachten zag ze haar kamermeisje Annabella weer in het gras liggen, haar benen wijd uit elkaar, en haar ogen gefixeerd op het gigantische rode *ding* onder aan de buik van een onbekende man.

Esmeralda slikte. De man was goedgebouwd en knap. Hij zag er zo aardig uit. Maar dat was hij niet. Zonder enige waarschuwing had hij dat gezwollen harde *ding* in Annabella gestoten en die arme meid had het uitgegild. Van pijn, natuurlijk. Waarom zou ze anders zo geschreeuwd hebben?

Esmeralda's onderbuik trok samen bij de herinnering en vage gevoelens van schaamte vulden haar borst. In plaats van haar kamermeid te helpen, was ze weggerend, zo hard als ze kon.

Rusteloos wreef ze over haar neus.

Nee! Nee, ze vond het niet goed dat iemand dat soort nare dingen met háár zou doen. Nooit!

“Wel, wel, kijk eens wat we daar hebben,” hoorde ze ineens een mannenstem zeggen. “Wat een lief kippetje. En zo helemaal alleen in het bos.” Een door de zon gebruinde hand greep de teugels ruw vast en dwong haar paard om te stoppen. Een andere hand greep haar arm. Een smerige, ongewassen hand met zwarte rouw-

randen onder de nagels.

“Afstappen, schatje,” beval een barse stem. “We gaan een beetje pret maken.”

Esmeralda voelde haar hart een tel overslaan en vervolgens begon het in haar keel te bonzen.

O nee! Ze zag wel zes mannen om zich heen.

Soldaten! Soldaten uit Groenland. Haar doodsvijanden!

“Afstappen,” herhaalde de soldaat.

“Laat me met rust, schoft,” siste ze. Ze trok haar voet uit de stijgbeugel en gaf hem een venijnige schop. Dat had ze beter niet kunnen doen. Een scherpe pijn schoot door haar teen, toen haar nagel zijn ijzeren harnas raakte. “Au!” kreunde ze.

De soldaat grijnsde. “Dat zal je niet helpen, wilde kat. Kom naar beneden.” Hij greep haar bij haar middel en voor Esmeralda iets kon doen om het te verhinderen, tilde hij haar uit het zadel en trok haar tegen zich aan.

Het ijzeren harnas was hard en voelde ijskoud aan. En de man erin rook naar zweet, verrotte vis en schimmel. “Zet me neer,” snauwde ze boos. “Je doet me pijn.”

“Ik doe je nog veel meer pijn als je niet meewerkt,” beloofde hij. “En als je me niet gehoorzaamt, maak ik je af.”

“Gehoorzamen?” protesteerde ze verontwaardigd. “Jou? Nooit. En als je me durft aan te raken, laat ik je onthoofden!”

Hij barstte in lachen uit en zette haar neer. Toen haar voeten de grond raakten, begon ze onmiddellijk te rennen. Maar ze was omsingeld door zes zwaar gewapende soldaten en kwam niet verder dan een halve meter.

“Oké, bind haar aan die boom daar en trek haar kleren uit,” beval de soldaat. Hij wreef met zijn hand over de bobbel in zijn broek en grijnsde wellustig naar Esmeralda. “Je krijgt van mij de beste beurt die je ooit gehad hebt,” beloofde hij likkebaardend.

Esmeralda slikte heftig en probeerde wanhopig om zich los te rukken uit de grijpende handen, maar de mannen waren te sterk voor haar. Zonder op haar luide protesten te letten, sleepten ze haar naar een boom, duwden haar tegen de harde stam en gebruikten een ruw, stinkend touw om haar vast te binden.

De soldaat ging voor haar staan en kneep met zijn hand in de bult in zijn broek. “Ik zal je eens laten zien wat ik voor je heb,” kondigde hij met schorre stem aan. Daarna wees hij op de andere soldaten en voegde eraan toe: “En als ik met je klaar ben, dan mogen zij zich ook op je uitleven.”

Hij lachte vrolijk en haalde zijn grote rode harde pik uit zijn broek tevoorschijn. Er droop een doorzichtige, witte druppel uit een klein gaatje boven aan het gezwollen topje. Esmeralda’s bloed veranderde in ijs en haar hoofd begon in een radeloze paniek te zoemen, alsof er opeens honderden bijen haar neus binnen waren gevlogen.

Dit was een nare droom. Dit kon niet echt zijn!

Wat was die vent van plan met dat afschuwelijke rode ding? Wilde hij hetzelfde met haar doen als wat die man in de kruidentuin met Annabella had gedaan?

Dat kon niet waar zijn!

Ze schudde haar hoofd en beet wanhopig op haar onderlip om haar tranen tegen te houden.

Alsof hij haar gedachten kon lezen, zei de soldaat: “Ja, ik ga deze grote harde pik lekker in je strakke kutje steken en ik zal je zo hard en zo diep neuken als ik kan.”

“Nee,” fluisterde ze. “Alsjeblieft, nee!”

De soldaat trok aan het keurslijfje van haar jurk. Er sprongen drie knopen af. Hij schoof de stof opzij, greep haar tepel en kneep erin.

“Au, je doet me pijn,” schreeuwde ze. “Laat me gaan. Ik ben geen boerenmeid!”

“Een kut is een kut,” antwoordde de soldaat met een grote grijns op zijn ongeschoren gezicht.

Hij was echt walgelijk. Ze moest proberen om vrij te komen. Ze moest!

“Maar luister dan toch! Mijn ouders zullen losgeld voor me betalen. Daarmee kun je iedere vrouw kopen die je wilt.”

“Ha, ha, denk je echt dat we die onzin geloven? Nee, meisje, bereid je maar voor op mijn pik.” Hij trok haar rok naar beneden en liet zijn hand in haar slipje glijden. “Doe je benen uit elkaar, liefje. Laat me je lieflijke zachte lipjes voelen.”

“Nee!” Ze perste haar benen stijf tegen elkaar en begon keihard te gillen. “Help! Help me dan toch! Laat iemand me helpen!”

“Weinig kans, schatje,” grijnsde de soldaat. “Er is verder niemand in dit eenzame woud.”

Hij duwde zijn hand ruw tussen haar benen en Esmeralda schreeuwde het uit.

***

“Wat is hier aan de hand?” klonk plotseling een zware mannenstem vanuit het kreupelhout.

“We hebben een wilde kat gevonden,” antwoordde de soldaat zonder te kijken. “We gaan haar wat manieren bijbrengen. Zin om mee te doen?”

“Laat haar met rust,” beval de mannenstem. Er klonk gekraak van takken die opzij werden geschoven en vanuit het kreupelhout sprong er een man soepeltjes in het midden van de open plek. Hij was helemaal in het zwart gekleed en er glinsterde een met bloed bevuurd zwaard in zijn vuist. Zijn gezicht was bedekt met een zwart masker.

“Maak dat je wekomt,” beval hij. “Allemaal. Nu!”

De soldaat trok zijn vingers uit Esmeralda’s slipje, draaide zich om en greep naar zijn wapen. Met zijn andere hand probeerde hij zijn broek over zijn stijve pik te trekken, maar dat lukte niet op tijd. De atletische man in het zwart zette zijn zwaard op de keel van de soldaat. “Maak dat je wekomt,” herhaalde hij op dreigende toon. “Of ik hak je in mootjes.”

“O nee! Het is de Zwarte Ridder,” riep één van de andere soldaten angstig uit. “Wegwezen!” En zo snel als zijn benen hem konden dragen, ging hij ervandoor.

Ook zijn maten bedachten zich niet langer en spurten achter hem aan.

De soldaat die Esmeralda had bedreigd, schrok zich rot. Hij hield zijn broek vast en zocht struikelend en vallend een goed heenkomen.

De Zwarte Ridder liep naar Esmeralda toe en stak zijn zwaard

omhoog.

“O nee, alstublieft,” fluisterde ze. “Doe me geen kwaad.”

Hij glimlachte. “Ik wil je touwen doorsnijden,” legde hij uit en hij voegde de daad bij het woord.

Esmeralda wreef dankbaar over haar zere polsen. Ineens realiseerde ze zich dat ze halfnaakt voor hem stond. Haastig trok ze haar rok naar beneden en probeerde haar keurslijfje bij elkaar te houden om haar borsten te bedekken.

Haar knieën trilden zo erg dat ze niet meer kon blijven staan en ze liet zich naar beneden zakken, met haar rug tegen de harde bast van de dennenboom. “U... U hebt m’n leven gered,” fluisterde ze ademloos.

Hij kwam naast haar zitten. “Graag gedaan, dame.”

Zijn stem klonk heel mannelijk.

“Ik heet Esmeralda.” Ze draaide haar hoofd opzij om hem aan te kijken en voelde haar ademhaling versnellen. Hij was knap, goedgebouwd ook, en zijn ogen achter het masker waren net zo blauw als de lucht boven hen. Ze waren zo helder dat er een groene schaduw in weerspiegelde. Het groen van de dennenaalden. Ze kon zelfs haar eigen reflectie erin zien – heel klein en kilometers weg. Alsof zij ergens heel diep in die ogen lééfde.

Ze zag een kleine twinkeling in het heldere blauw en om zijn mond krulde een roekeloze grijns.

“Dat weet ik,” zei hij.

“Dat weet u? Wat bedoelt u, dat u dat weet?”

“Ik ken je,” antwoordde hij. “Jij bent prinses Esmeralda, de mooiste vrouw van dit koninkrijk.”

“Maar... Hoe...”

“Kom je nooit buiten het paleis? Je portret hangt bijna overal.”

Esmeralda haalde haar schouders op. “Mijn ouders zijn altijd bang dat... dat er iets met me gebeurt. Ik mag niet alleen op stap.”

“Tot vandaag.”

“Nee, ik... ik ben gewoon weggereden. Dit is ons privépark, de tuin van het paleis. Ik had geen idee dat... dat...”

“Het is oorlog, prinses. Dit zijn gevaarlijke tijden voor een mooi meisje. Het land zit vol met plunderende soldaten. Zelfs in je eigen achtertuin.”

Ze duwde een krullende haarlok achter haar oor. “U hebt mijn leven gered, meneer... meneer...”

“Ze noemen me de Zwarte Ridder,” antwoordde hij.

“Maar ik wil weten wie u bent. Wat is uw echte naam?”

“Wat zegt een naam?” antwoordde hij.

“U verdient een beloning. Hoe kan ik u belonen als ik niet weet wie u bent?”

“Ik heb niets nodig. Het was me een waar genoegen.”

“Maar natuurlijk krijgt u iets.” Ze realiseerde zich dat haar stem opgewonden klonk. “Vraag me wat u wilt en het zal van u zijn.”

“Wat ik maar wil?” herhaalde hij langzaam en ze hoorde een glimlach doorklinken in zijn woorden. “Dat is een heel gevaarlijk aanbod, prinses.”

“Gevaarlijk? Waarom zou het gevaarlijk zijn?”

“Ik zou iets kunnen vragen wat je niet wilt geven.”

Ze duwde haar vingers tegen haar lippen. Wat kon hij bedoelen? Was er iets wat ze zich niet kon veroorloven? Ze was rijk. “Zolang

u niet mijn hele koninkrijk wilt, kan ik u alles geven,” zei ze langzaam.

“Weet je dat zeker?”

“Ja, ik geef u mijn woord. Nou, wat zal het zijn?”

Hij grinnikte en zijn glinsterende blauwe ogen boorden zich diep in de hare. “Ik wil je kutje wel zien,” zei hij.

“M’n...” Er moest iets helemaal mis zijn met haar oren. Vroeg hij echt om... om haar... om haar daar beneden te mogen zien? Maar... “Dat is een belachelijk verzoek, meneer,” protesteerde ze.

“Waarom? Je bood me alles aan wat ik maar wilde. Dit is wat ik kies.”

“Maar mijn... U moet een grapje maken.”

“Echt niet. Ik ben nog nooit van m’n leven zo serieus geweest.”

“Ik kan... Nee, dat kan ik u niet laten zien...” stamelde ze.

Hij kwam overeind. “Het is goed, prinses. Het was me een genoegen om je te redden.” Hij stak zijn hand uit. “Kom, ik breng je naar huis.”

“Maar... Ik...” mompelde Esmeralda, helemaal in de war.

Ze was een prinses. Ze had hem haar woord gegeven dat ze hem alles zou geven wat hij vroeg. Hij had haar gewaarschuwd dat ze gevaarlijk bezig was, maar daar had ze zich niks van aangetrokken. *Noblesse oblige*. Ze moest haar woord houden! Maar...

Wat zou er gebeuren? Als ze haar slipje naar beneden schoof en... Een vreemde tinteling kriebelde langs haar ruggengraat omlaag en eindigde in het zacht fluwelen plekje tussen haar benen. Haar schaamlippen zwollen op. Een raar, maar heel opwindend, gevoel.

Esmeralda haalde diep adem. “Goed dan,” fluisterde ze. “Je krijgt wat je wilt. Zeg me wat ik moet doen.”

“Weet je het zeker?”

“Ja.”

“Ik wil je niet dwingen om iets te doen wat je niet wilt.”

Ze ging staan, en onder de bescherming van haar lange rok liet ze haar slipje zakken tot het op de grond viel. Ze voelde het beven van haar knieën en nog iets... een warm kloppend gevoel tussen haar dijen. Met half samengeknepen ogen keek ze hem gespannen aan. “W... Wat moet ik nu doen?”

“Ga zitten en laat me je kutje zien.”

Ze ging zitten, maar hield haar rok nog steeds beschermend om haar naakte benen geslagen. Dus nu moest ze de stof opzij schuiven en... Haar schaamlippen zwollen nog meer op, alleen al bij de eenvoudige gedachte dat ze naakt voor hem zou zitten en hem haar meest intieme lichaamsdelen zou laten zien.

Nee! Ze kon dit niet doen. Dit was te veel. Dit was vreselijk.

Je hebt hem je woord gegeven, fluisterde een stemmetje in haar hoofd. Hij heeft je van die soldaten gered. Je bent een prinses! Je moet doen wat hij vraagt.

Ze deed haar ogen dicht en trok haar rok omhoog.

“Doe je benen wijd,” zei hij.

Het leek alsof zijn stem van heel, heel ver weg kwam.

Ze balde haar vuisten en ontspande ze. Toen, in een snelle beweging, spreidde ze haar benen en drukte ze meteen weer tegen elkaar.

Lafaard, zeurde het stemmetje. Dat ging zo snel dat hij niets heeft

gezien. Doe je benen uit elkaar. En hóú ze zo!

“Ik kan het niet,” fluisterde ze. “Ik kan het gewoon niet.”

Je moet! Je hebt hem je woord gegeven.

“Ik kan dit niet doen,” fluisterde ze wanhopig.

“Het is goed, prinses,” zei hij. “Ik had het niet moeten vragen.”

Hij vond het niet erg dat ze haar belofte verbroken had. Opgelucht slaakte ze een zucht.

Lafaard, zeurde haar geweten.

Esmeralda beet nerveus op haar lip en stak zonder erbij na te denken haar pink in haar mond. Wat zou ze zien als ze vanavond voor ze in bed stapte in de spiegel keek? Een vrouw die haar belofte had gehouden of... een eerloze lafaard?

Ze kauwde nog even verder op haar pinknagel voor ze een besluit nam. Toen haalde ze haar pink uit haar mond, ademde diep in en deed haar benen wijd uit elkaar. Ze gluurde stiekem door haar wimpers en zag hoe hij naar haar keek. Eerst naar haar gezicht, maar daarna gleed zijn blik langzaam naar beneden. Lager en lager, tot hij...

Ze onderdrukte de enorme aandrang om haar benen te sluiten en bleef stil zitten om hem het beste uitzicht te geven dat ze kon.

“Zou je je kutje voor me open willen doen?” vroeg hij. “Als je blijft?”

Haar ogen vlogen open. “Ik mag mezelf daar... daar beneden niet aanraken.”

“Waarom niet? Het is jouw lichaam.”

“Het is slecht als je dat doet.”

“Wie heeft je dat verteld?”

“Mijn nanny.” Haar nanny had haar geslagen toen ze haar had betrapt. Ze was vijf geweest en ze had haar hand in haar broekje laten glijden om met haar vinger aan het kleine bultje tussen haar benen te voelen.

“En jij gelooft dat ze gelijk had?” vroeg hij.

Ze knikte. “Natuurlijk. Nette meisjes raken zichzelf daar nooit aan.”

“Dus niemand heeft je ooit verteld over de pleziertjes die je kutje jou kan geven?”

“Pleziertjes?” Ze haalde haar schouders op. “Ik weet niet wat je bedoelt.” Terwijl ze de woorden uitsprak, voelde ze opnieuw een vreemde opwindende tinteling tussen haar benen.

“Zal ik het je leren?” bood hij aan.

Ze staaarde hem aan. “Me wat leren?”

“Het spel der liefde.” Er lag een belofte in zijn stem. Alsof... Alsof hij alles wist van het mooiste geheim van de wereld.

Het spel der liefde.

Er flitste nog een golf van opwinding door haar heen. Dit was zo... spannend. Haar kutje voelde zo... zo vreemd en tegelijkertijd heerlijk aan. O ja, ze wilde alles weten van die pleziertjes.

Langzaam knikte ze. “Goed, leer het me.”

Hij stak zijn vinger in zijn mond en maakte hem met zijn tong nat.

“Lik aan je vinger,” zei hij.

Ze likte.

“Raak nu je kutje aan,” zei hij.

“Maar...”

“Wil je dat ik je laat zien wat ik bedoel?”

“Eh... ja.”

“Wil je dan naar me kijken?”

“Ik kijk al naar je,” mompelde ze.

Hij schudde zijn hoofd. “Ik bedoel niet naar mijn gezicht. Ik bedoel hier. Mijn...” Hij klopte zachtjes op zijn broek en fluisterde: “...mijn pik.”

“Ik heb al een pik gezien vandaag. Die soldaat liet hem aan me zien. Het was afschuwelijk.”

“Die man was afschuwelijk, ja. Net als zijn pik.”

“Bedoel je dat die van jou anders is?” Ze haalde diep adem. “Ik, eh... Nou, misschien wil ik hem dan wel zien. Ik bedoel...”

Hij glimlachte naar haar. Een prachtige adembenemende glimlach. Toen, heel langzaam, knoopte hij zijn broek open, deed hem naar beneden en toonde haar zijn pik. Hij was hard en groot. Boven op de fluweelachtige top van zijn pik ontdekte ze een klein bruin moedervlekje. Een moedervlek die eruitzag als een hart.

Esmeralda hapte naar adem, stak opnieuw haar pink in haar mond en kauwde op de nagel. Hij zag er fantastisch uit. Hoe kon dat?

“Ik geloof dat ik die... die van jou wel leuk vind,” fluisterde ze verward. “Hoe kan dat?”

“Je hebt mannen in allerlei maten en soorten op deze wereld,” legde hij uit. “Sommigen zien er goed uit, anderen zijn de lelijkste wezens die je ooit hebt gezien. En hetzelfde geldt voor hun pikken.” Hij slikte, maakte zijn vinger weer nat en wreef er zachtjes mee over de top van zijn gezwollen penis. “Doe me maar na,” stelde hij voor.

“Bedoel je dat je wilt dat ik jouw...”

“Nee, streel jezelf. Begin met je klitje.”

“Mijn klitje?”

“Dat zit tussen je schaamlippen verborgen.”

“Waar?”

Hij knielde voor haar neer en wees naar haar lichaam. Hij was zo dichtbij en hij rook heerlijk.

“Streel jij me,” smeekte ze hem. “Alsjeblijft.”

Hij schudde zijn hoofd. “Nee, prinses, vandaag niet. Je moet het zelf doen.”

Ze keek naar beneden tussen haar benen en ontdekte ineens het kleine erwtje boven aan haar schaamlippen. Ze maakte haar vinger nat en raakte het aan.

“O...” kreunde ze. “Dat voelt zo... zo... raar.”

“Beweeg je vinger op en neer. Wrijf er overheen. Zachtjes. Heel zachtjes.”

Ze deed wat hij zei en bewoog haar vingers op en neer over haar klitje, wrijvend, strelend... Ongemerkt likte ze met haar tong over haar lippen.

“Vind je het lekker?” vroeg hij.

Ze keek naar hem, naar zijn knappe gezicht, naar zijn ogen, en lager, naar zijn fier omhoog gerichte pik. Terwijl ze toekeek, streelde hij zichzelf en kneep zachtjes met zijn duim en wijsvinger in het fluweelachtige gezwollen topje.

“Het voelt fantastisch,” hijgde ze. “Ik... Ik kan het nauwelijks verdragen.”

“Raak nu met je andere hand je kutje aan,” stelde hij voor. “Probeer een vinger naar binnen te duwen. Vertel me hoe dat voelt.”